

# ПРОТОКОЛ

№ 31

гр. С., 27.01.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – С.** в публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослава Костова

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА

Сложи за разглеждане докладваното от Светослава Костова Гражданско дело № 20212200100406 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищецът, редовно призован, се явява лично.

Ответникът, редовно призован, се представлява от експерт юриск.З. С., съгласно пълномощно, представено днес.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

## О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

ИЩЕЦЪТ: Поддържам исковата молба.

ЮРИСК.С.: Поддържам подадения отговор. Оспорвам исковете по основание и размер.

Съдът пристъпва към устен доклад на делото по реда на чл.146 от ГПК:

Предявена и искова молба от СТ. ХР. Т. против ВКС, в която се твърди, че през 2017г. ищецът е предявил пред СлОС иск с правно основание чл.4 §3 от ДЕС против Прокуратура на РБългария, за причинени неимуществени вреди в размер на 500 000 лева. По исковата молба е било образувано и разгледано гр.д. № 426/2017г. на ОС – С.. Решението на ОС е било потвърдено с решение № 44/31.07.2018г. по в.гр.д. № 149/2018г. на АС – Бургас. С определение № 60487/14.06.2021г. на ВКС III-то ГО по к.д. № 4788/2018г. не е допуснато касационно обжалване на решението на БАС и е оставено без уважение искането за отправяне на преюдициално запитване до съда на ЕС. С определение № 60237/06.08.2021г. по к.д. № 4788/2018г. на

ВКС ищецът е осъден да заплати на Прокуратура на РБългария разноски в размер на 300 лева.

Ищецът твърди, че съдебните актове са постановени без да са взети предвид представените писмени и гласни доказателства, допуснати се тежки нарушения на закона и явна необоснованост от съдебния състав, в резултат на което са постановени незаконосъобразни, необосновани и неправилни съдебни актове. В резултат на това ищецът е претърпял неимуществени и имуществени вреди. Предвид че определението на ВКС не подлежи на обжалване ищецът е бил лишен от възможността да предяви нов иск против Прокуратура на РБългария. Сочи се, че ВКС е потвърдил всички нарушения на ОС – С. и АС – Бургас, като е нарушил чл.3 и чл.6 от ЕКПЧОС. Твърди, че ВКС не се е произнесъл за нарушенията на ГПК нито е изискал НОХД № 247/1993г. на РС – Бургас, нито е върнал делото на АС – Бургас за ново разглеждане. Твърди, че ВКС необосновано е потвърдил становището на АС - Бургас, че ищецът не е претърпял неимуществени вреди, като е игнорирал показанията на свид.Т.а относно отказите на прокуратурата, както и изводите на ОС – С. за причинна връзка между отказите на прокуратурата и претърпените вреди. Сочи, че ВКС необосновано е потвърдил становището на АС – Бургас, че прокуратура на РБ не е нарушила чл.13 от ЕКПЧОС и чл.4 т.2 от Протокол № 7 към нея, въпреки че Прокуратура на РБългария е нарушила предвидената в НПК процедура за възобновяване на наказателни дела, като не е извършила ефективно разследване на събрани по надлежния ред обстоятелства и доказателства по НОХД № 1014/1997г. на РС – С.. Твърди се, че ВКС необосновано е потвърдил твърдението на АС – Бургас, че в НПК не е предвиден съдебен контрол на актовете на прокурора, с които се отказва да бъде изготвено искане за възобновяване на наказателното производство.

Твърди се, че ВКС IV-то ГО необосновано е постановил определение № 10/04.01.2019г. на ВКС, като е приел, че направеното от ищеца искане за отправяне до съда на ЕС на преюдициално запитване е неоснователно. ВКС незаконосъобразно и необосновано е отказал да отправи преюдициално запитване до съда на ЕС, което ищецът счита за нарушение на чл.6 от ЕКПЧОС.

Твърди се още, че ВКС незаконосъобразно и необосновано не се е произнесъл нито е задействал процедурата за издаване на ТР за уеднаквяване на съдебната практика, въпреки че на 29.11.2018г. ищецът е направил такова

искане, като се е позовавал на противоречивата практика между АС – Бургас и АС – С..

Твърди се, че с Определение № 60487/14.06.2021г. ВКС III-то ГО по гр.д. № 4788/2018г. на ВКС са потвърдени всички допуснати нарушения и неправилни изводи на ОС и въззивния съд последствията от които са: проведен е несправедлив съдебен процес; ищецът е бил лишен от възможността в открит процес пред ВКС да потвърди и допълнително да обоснове претърпените неимуществени вреди, които пряко са настъпили от дейността на прокуратурата; ищецът е бил лишен от възможността да обоснове пред ВКС, че полученият мозъчен кръвоизлив на 06.03.2019г. и направената му операция в Болница „Токуда” на 08.03.2019г., както и негативните преживявания са в пряка причинна връзка с прекараните хиляди часове пред компютъра да пише молби, жалби и сигнали до Съдебната власт против отказите на прокуратурата да извърши разследване на събраните по надлежния ред обстоятелства и доказателства по НОХД № 1014/1997г. на РС – С..

Предвид изложеното от съда се иска да постанови решение, с което осъди ответника ВКС на РБългария да заплати исковите суми както следва: 180 000 лева, представляващи обезщетение за причинените неимуществени вреди ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане, както и сумата от 500 000 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди ведно със законната лихва върху тази сума считано от 13.09.2017г. до окончателното ѝ изплащане. Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В законоустановения срок е представен писмен отговор от ответника ВКС, в който се навеждат възражения за недопустимост на предявените искове. Твърди, че недопустимо е инцидентното констатиране по повод на иск за вреди от правораздавателна дейност, в частност влязъл в сила съдебен акт на национална юрисдикция, разглеждаща делото като последна инстанция. Недопустимо е инцидентно констатиране на порок на съдебния акт, включително неправилност и недопустимост, тъй като подобна констатация би влязла в противоречия с последиците на решението, а именно силата на присъдено нещо на съдебния акт, както и задължителната сила на влязлото в сила решение не само по отношение на страните по него и за

постановилия го съд, но и за всички съдилища, учреждения и общини в РБългария. Наведените с исковата молба възражения биха били относими единствено при наличието на предпоставките за образуване на едно евентуално производство по отмяна на влезли в сила решение каквото не е настоящото.

При условията на евентуалност се навеждат твърдения за неоснователност на предявените искове. Твърди се, че в случая не са налице нито една от предвидените три материални предпоставки за ангажиране отговорност на ответника. Първо, не е налице нарушена правна норма от правото на ЕС относно права на частно правни субекти. Второ, не е налице нарушение, което да е достатъчно съществено или явно квалифицирано. Трето, не са доказани наличието на вреди, възникнали в причинна връзка от нарушението, претърпени от частно правния субект.

Твърди се категорично, че жалбоподателят не сочи нито един конкретен акт или норма от правото на ЕС, които да са били нарушени при постановяване на процесното определение от ВКС. Споменатите норми от Конвенцията по никакъв начин не са обвързани с процесуалното поведение на ответника ВКС. Тълкувателното значение на чл.3 и чл.6 от КЗПЧОС не съвпадат с изнесените в исковата молба твърдения за наличие на вина от правораздавателната дейност на съда, действащ като последна инстанция на РБългария.

Предвид гореизложеното от съда се иска да постанови решение, с което отхвърли като неоснователна изцяло исковата претенция.

Правна квалификация на предявените искове: чл.3 §4 от ДЕС, вр. чл.2в от ЗОДОВ.

Факти и обстоятелства, които се признават от страните – няма такива.

Факти и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване – няма такива.

Съдът разпределя доказателствената тежест между страните, както следва:

Ищецът е длъжен да наведе твърдения и доказателства във връзка с конкретно нарушена правна норма от правото на ЕС, която предоставя права на частно-правни субекти; второ, да конкретизира и представи доказателства за достатъчно съществено нарушение на правната норма и трето, да се ангажират доказателства за възникнали вреди, имуществени и неимуществени, които да са в причинна връзка с нарушението на правната

норма.

Ответникът е длъжен да ангажира доказателства във връзка с изложените правни възражения по отговора на исковата молба.

ИЩЕЦЪТ Т.: Моля да бъдат разпитани свидетели, а именно бившият следовател К.К. от гр.С., който ще установи неимуществени вреди, които съм претърпял от 2000г. до днес. Водя този свидетеля. Водя също и свидетеля С. Т.а, която също ще установи причинените ми неимуществени вреди от действията на прокуратурата, ОС – С., БАС и ВКС. Представям писмено оспорване на отговора на исковата молба и приложения към него писмени доказателства. Ще представя препис за връчване на ответника до края на деня.

ЮРИСК.С.: Правя възражение, тъй като съгласно чл.10 от ЗОДОВ в настоящото производство е задължително участието на прокурор. Такъв представител няма в момента, виждам че такъв не е и призован.

Съдът констатира, че е допуснал процесуален пропуск, като не е призовал представител на ОП – С., с оглед задължителното му участие, съгласно чл.10 от ЗОДОВ.

Предвид това, съдът на основание чл.253 от ГПК,

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ извършените процесуални действия в настоящото о.с.з.

НЕ ДАВА ХОД на делото.

НАСРОЧВА с.з. за 24.02.2022г. от 11:00 часа, за която дата страните да се считат редовно уведомени.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ ОП – С., на която да бъде връчен препис от исковата молба и отговора на ответника.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 10.30 часа.

Съдия при Окръжен съд – С.: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_